

บทที่ 2

ยุคเริ่มต้น

ต่อมารัฐบาลอนุญาตให้เปิดมหาวิทยาลัยรามคำแหงและมหาวิทยาลัยสุโขทัย
ธรรมาธิราชเป็นมหาวิทยาลัยตลาดวิชาที่สอนในระบบเปิด คือรับนักศึกษาไม่จำกัดจำนวน

ในปี พ.ศ. 2512 (ค.ศ. 1969) รัฐสภาได้ผ่านกฎหมายว่าด้วย “พระราชบัญญัติวิทยาลัย
เอกชน พ.ศ. 2512” และมีการประกาศใช้ (เป็นกฎหมายการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา
ของเอกชนฉบับแรก) ทำให้เอกชนสามารถจัดการศึกษาในระดับปริญญาตรีได้

ในปี พ.ศ. 2513 (ค.ศ. 1970) มีวิทยาลัยเอกชน 6 แห่ง ได้รับอนุญาตให้จัดตั้ง ได้แก่
วิทยาลัยเกริก วิทยาลัยกรุงเทพ วิทยาลัยไทยสุริยะ วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ วิทยาลัยพัฒนา และ
วิทยาลัยการพาณิชย์หรือวิทยาลัยการค้า

เมื่อคณะกรรมการของ ACC เห็นว่ามีการขอจัดตั้งวิทยาลัยเอกชนได้ และรู้อยู่แก่ใจว่า
ที่เปิดหลักสูตร ASB นั้น ไม่ถูกต้อง จึงหาทางออกเพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ด้วยการขอ
จัดตั้งวิทยาลัยเอกชนบ้าง

16 มิถุนายน พ.ศ. 2515 (ค.ศ. 1972) กระทรวงศึกษาธิการอนุญาตให้คณะกรรมการ
เปิดวิทยาลัยเอกชนได้ โดยใช้ชื่อว่า “วิทยาลัยอัสสัมชัญ บริหารธุรกิจ” (ดูรายละเอียดใน
ภาคผนวก 2) ภายใต้เงื่อนไขว่าวิทยาลัยต้องไม่เปิดที่ ACC จะต้องย้ายไปเปิดที่ใหม่ ในการนี้
ข้าพเจ้าได้มอบที่ดินที่หัวหมากให้ 10 ไร่ (ดูรายละเอียดในภาคผนวก 3)

ในขณะนั้น วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ หรือ ABAC ที่หัวหมากยังไม่มีสิ่งปลูก
สร้างใด ๆ นักศึกษาจึงต้องเรียนโดยอาศัยสถานที่ของโรงเรียน ACC ไปก่อนประมาณ 1 ปี
ระหว่างนั้นการก่อสร้างอาคารเรียนที่หัวหมากดำเนินไปอย่างเร่งรีบ

ในปี พ.ศ. 2516 (ค.ศ. 1973) เมื่ออาคารเรียนหลังแรกสร้างเสร็จ จึงย้ายนักศึกษา
มาเรียนที่หัวหมาก ในปีนี้เกิดเหตุการณ์บ้านเมืองไม่สงบ มีการเดินขบวนกันทุกวัน
ในส่วนของ ABAC เองก็มีความไม่สงบเช่นกัน เมื่อหลักสูตร ASB ได้เปิดทำการมากระทั่ง
มีนักเรียนเป็นรุ่นที่ 3 แล้ว นักเรียนเหล่านี้ก็ร้อนใจ อยากหาหลักฐานหรือพิสูจน์ให้ได้ว่า
เมื่อพวกเขาเรียนจบหลักสูตร ASB แล้วจะได้รับปริญญาตรีจริงตามที่คณะกรรมการกล่าวอ้าง
หรือไม่ และเมื่อรู้ว่าทางกระทรวงฯ อนุญาตให้เปิด ABAC ได้ นักเรียนเหล่านี้จึงอยากย้าย
มาเรียนที่ ABAC บ้าง แต่เนื่องจากกระทรวงฯ ไม่อนุญาตให้มีการโอนย้ายมาเรียนที่ ABAC
ได้ นอกเสียจากว่าจะสมัครเข้ามาเรียนปี 1 ใหม่ นักเรียนเหล่านี้จึงไม่พอใจ สิ่งนี้ก่อให้เกิด

ภาพอาคารเรียนหลังแรกของ ABAC ที่หัวหมาก (จาก Vintage 1974-75)

ความวุ่นวายภายใน ACC และ ABAC เป็นอย่างมาก เมื่อปัญหาเริ่มมากขึ้น ในเดือน เมษายน พ.ศ. 2517 (ค.ศ. 1974) ภาควิชาสังคมศาสตร์ที่ริวานนท์ ซึ่งเป็นอธิการ ABAC ในขณะนั้น จึงลาออก

ปีพ.ศ. 2517 (ค.ศ. 1974) เดือนเมษายน ข้าพเจ้าได้รับการแต่งตั้งให้เป็นเจ้าคณะแขวง เซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย (ดูรายละเอียดในภาคผนวก 4) ในสถานการณ์ดังกล่าว เมื่ออธิการลาออก ทำให้ ABAC ไม่มีผู้บริหาร ข้าพเจ้าซึ่งเป็นเจ้าคณะแขวงฯ จึงต้องเข้ามา แก้ไขปัญหานี้ ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2517 (ค.ศ. 1974) (ดูรายละเอียดในภาคผนวก 5) ข้าพเจ้าเข้ามารักษาการอธิการและมาแก้ปัญหาอยู่ 6 เดือน (ระหว่างเดือนเมษายน-กันยายน 2517) ในระหว่างนี้นักศึกษายังคงก่อความวุ่นวายตลอดเวลา

มีเหตุการณ์ประวัติศาสตร์ที่น่าบันทึกไว้เป็นอย่างยิ่งคือ ในเดือนกันยายน 2517 เป็น ช่วงสอบของนักศึกษา นักศึกษาประท้วงไม่ยอมเข้าห้องสอบ ข้าพเจ้าในฐานะนายกสภา วิทยาลัย จึงเรียกประชุมสภาฯ ซึ่งในการประชุมมีภราดาบัญญัติ โรจนารุณ และ ภราดาวิศิษฐ์ ศรีวิชัยรัตน์ ร่วมประชุมด้วย และมติสภาฯ ในการประชุมคราวนั้นให้จัดการกับนักศึกษา ที่ประท้วงอย่างเด็ดขาด ข้าพเจ้าจึงแจ้งมติสภาฯ ให้นักศึกษาทราบว่า หากในวันรุ่งขึ้นถ้า นักศึกษาไม่เข้าห้องสอบ วิทยาลัยจะปิดตัวเอง ไม่มีการเรียนการสอนอีกต่อไป พอวันรุ่งขึ้น ข้าพเจ้าจึงพบว่านักศึกษาเข้าห้องสอบโดยพร้อมเพรียงกัน ไม่มีการประท้วงใดๆ อีก

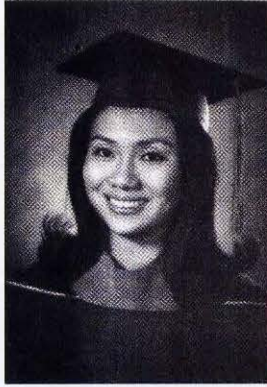
ต่อมาข้าพเจ้าได้เชิญผู้เชี่ยวชาญ 4 ท่านจากนิคดา (NIDA) มาช่วยบริหารวิทยาลัย ได้แก่ ดร. มารวย ผดุงสิทธิ์ ดร. สุทิน นพเกตุ ดร. ไพรัช กฤษณมิมิ และนายศุภชัย ศิริสุวรรณากูร พร้อมกับแต่งตั้งอาจารย์วันเพ็ญ นพเกตุ เป็นอธิการในเดือนกันยายน พ.ศ. 2517 (ค.ศ. 1974) (ภาพประกอบ 1) ในช่วงที่อาจารย์วันเพ็ญ เป็นอธิการ ยังคงเกิดความวุ่นวาย ไม่จบสิ้น อาจารย์วันเพ็ญ ต้องทำงานหนักอย่างมาก ท่านเป็นอธิการอยู่ได้ 2 ปี จึงลาออก

ในช่วงเวลาที่อาจารย์วันเพ็ญเป็นอธิการนี้ มีเหตุการณ์ที่สำคัญคือ มีการประชุมสภาวิทยาลัยเป็นครั้งแรก เพื่อศึกษาหาข้อมูลความขัดแย้งและแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น โดยข้าพเจ้าในฐานะนายกสภาฯ ได้เรียกประชุมซึ่งในการประชุมนี้มีอาจารย์วันเพ็ญ ทำหน้าที่เป็นกรรมการและเลขานุการ

ต่อมาข้าพเจ้าได้เชิญ ศาสตราจารย์ ดร.ชูป กาญจนประกร ซึ่งกำลังจะเกษียณจากนิคดา มาเป็นอธิการ ในวันที่ 1 ตุลาคม 2519 ท่านได้สร้างความเจริญให้แก่วิทยาลัยเป็นอย่างมาก ท่านได้สร้างระบบการทำงานให้เป็นมาตรฐาน กำหนดระเบียบวิทยาลัยฯ ว่าด้วยกิจการต่าง ๆ อาทิ ระเบียบว่าด้วยการปฏิบัติงานของผู้สอนและเจ้าหน้าที่ เป็นต้น ทำให้การทำงานมีระบบระเบียบมากขึ้น นับเป็นคุณประโยชน์ต่อการพัฒนาวิทยาลัยเป็นอย่างมาก

ภาพประกอบ 1: อธิการและผู้บริหาร 4 ท่าน

อาจารย์วันเพ็ญ นพเกต
อธิการ

ดร. ไพรัช กฤษณมิม

ดร. สุทิน นพเกต

ดร. มารวย ผดุงสิทธิ์

นายศุภชัย ศิริสุวรรณากูร